

AAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 267.532 van 2 september 2026
in de zaak A. 246.955/XIV-40.024**

In zake: de NV K.
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten France Vlassembrouck en Iris Quevy
kantoor houdend te 1000 Brussel
Regentschapstraat 52
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

het ZIEKENHUIS OOST-LIMBURG
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Lore Derdeyn en Anton De Weerd
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Arenbergstraat 23
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 26 december 2025 strekt tot de nietigverklaring van “(i) de beslissing van 8 december 2025 tot gunning van percelen 1 en 2 van de overheidsopdracht ‘Renovatie van liften in het Ziekenhuis Oost-Limburg’ (geregeld door het bestek 2025-282) aan [een derde] en (ii) de impliciete beslissing van dezelfde datum om deze percelen niet aan [de verzoekende partij] te gunnen”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 265.628 van 30 januari 2026 is de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging ingewilligd, althans wat betreft de bestreden beslissing van 8 december 2025 om

de opdracht (geregeld door het bestek 2025-282) voor “Renovatie van liften in het Ziekenhuis Oost-Limburg” (perceel 1 en 2) te gunnen aan een derde voor een bedrag van 893.056,39 euro, inclusief btw, en werd de vordering voor het overige verworpen.

Het genoemde arrest is op 2 februari 2026 aan de verzoekende partij en aan de verwerende partij ter kennis gebracht.

Op respectievelijk 2 juni 2026 en 28 april 2026 heeft de hoofdgriffier, op verzoek van het aangewezen lid van het auditoraat, aan de verzoekende partij en de verwerende partij de mededeling ter kennis gebracht, bedoeld in artikel 11/2, § 1, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’.

Op 2 juni 2026 heeft de hoofdgriffier aan de verzoekende partij, voor wat de door haar gevraagde nietigverklaring van de impliciete weigeringsbeslissing betreft, de mededeling ter kennis gebracht, bedoeld in artikel 11/3, § 1, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’.

Geen van de partijen heeft gevraagd om te worden gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Beoordeling

A. Wat de gunningsbeslissing betreft

3. Gelet op artikel 17, § 9, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en artikel 11/2, § 1, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’ kan de beslissing waarvan de schorsing gevorderd wordt volgens een versnelde rechtspleging nietig worden verklaard indien de verwerende partij of degene die belang heeft bij de beslechting van het geschil, geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging indient binnen een termijn van dertig dagen te rekenen van de kennisgeving van het arrest waarbij de schorsing bevolen wordt.

4. In het arrest 265.628 van 30 januari 2026 is de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden gunningsbeslissing bevolen.

De verwerende partij heeft geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging ingediend en betwist derhalve niet de beoordeling van het in dat schorsingsarrest ernstig bevonden tweede middel.

5. De Raad van State ziet geen reden om de onwettigheid die, met betrekking tot het tweede middel, in het schorsingsarrest voorlopig is vastgesteld, ten gronde niet bij te vallen.

Het tweede middel is gegrond in de mate waarin het eerder in het voornoemde schorsingsarrest ernstig werd bevonden.

B. Wat de impliciete weigeringsbeslissing betreft

6. In het arrest 265.628 van 30 januari 2026 is de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen wat de impliciete weigeringsbeslissing betreft om de opdracht niet aan de verzoekende partij te gunnen.

Aangezien door de verzoekende partij hiervoor geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging werd ingediend geldt ten aanzien van haar, overeenkomstig artikel 11/3, § 1, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’, het vermoeden dat zij hiervan afstand van geding heeft gedaan.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van 8 december 2025 om de opdracht (geregeld door het bestek 2025-282) voor “Renovatie van liften in het Ziekenhuis Oost-Limburg” (perceel 1 en 2) te gunnen aan een derde voor een bedrag van 893.056,39 euro, inclusief btw.

2. De Raad van State spreekt de afstand van geding uit wat de impliciete weigeringsbeslissing betreft.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op een rolrecht van 200 euro, een bijdrage van 26 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 770 euro, die verschuldigd is aan de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op twee september tweeduizend zesentwintig,
door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Johan Pas,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Johan Pas

Geert Debersaques